

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. B.

przy uczestnictwie Gminy S.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 kwietnia 2011 r.,

zażalenia wnioskodawcy na orzeczenie o kosztach, zawarte w postanowieniu

Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 11 stycznia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy w Ś., zasądził od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika postępowania kwotę 600 złotych tytułem postępowania apelacyjnego. Sąd wskazał, iż podstawę tego orzeczenia stanowi art. 520 § 3 k.p.c., a sytuacja majątkowa wnioskodawczynie pozwala na poniesienie przez nią kosztów postępowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania zostało zaskarżone zażaleniem przez wnioskodawczynię, która wniosła jego zmianę poprzez zastosowanie wobec niej art. 102 k.p.c. i odstąpienie od obciążenia wnioskodawczynie kosztami postępowania apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione. Stosownie do treści art. 520 § 3 zd. 1 k.p.c., jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. W sprawie o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie interesy stron postępowania są sporne, a tym samym w sprawie znajdował zastosowanie powołany wyżej przepis.

Sąd Okręgowy w Ś. kierując się brzmieniem art. 520 § 3 zd. 1 zasądził od wnioskodawczynie koszty postępowania na rzecz jej przeciwnika. Wnioskodawczynie natomiast uważa, że należało zastosować art. 102 k.p.c., gdyż zachodzi szczególna sytuacja, przemawiająca za zastosowaniem przez sąd zasady słuszności przy orzekaniu o kosztach, w miejsce zasady, którą stanowi odpowiedzialność za wynik procesu.

Zastosowanie art. 102 k.p.c. może mieć miejsce w sytuacjach wyjątkowych, a przede wszystkim wówczas, gdy ustalona przez sąd sytuacja majątkowa strony pozwala na stwierdzenie, iż obciążenie jej kosztami postępowania skutkować będzie ujemnymi konsekwencjami dla niej samej lub jej rodziny, co odpowiada zasadzie słuszności. W judykaturze przyjęto, że zmiana orzeczenia o kosztach

przez sąd odwoławczy powinna mieć charakter wyjątkowy i dotyczyć sytuacji oczywistego naruszenia wskazań do zastosowania art. 102 k.p.c. (zob. np. postanowienie SN z dnia 3 grudnia 2007 r., I CZ 110/07 i postanowienie SN z dnia 1 października 2010, I CZ 142/10, niepublikowane).

Na tle motywów zaskarżonego postanowienia oraz uzasadnienia zawartego w zażaleniu, brak jest podstaw do uznania, że w sprawie zachodzi sytuacja wyjątkowa, uzasadniająca zastosowanie art. 102 k.p.c. Wnioskodawczyni, jak wynika z ustaleń dokonanych w toku postępowania, uzyskuje stały miesięczny dochód w postaci renty w kwocie 1219,29 zł, a także jest właścicielką zabudowanej nieruchomości. Nie znajduje się zatem w sytuacji majątkowej, która nie pozwala na poniesienie przez nią kosztów postępowania w wysokości określonej w zaskarżonym postanowieniu.

Z tego względu, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.